

13 Μαΐου 2013

12

τῶν ἐκεῖσε κομιζομένων ἁγίων λειψάνων μετεχόντων κατ' αἵτησιν καὶ τῶν ἡγεμόνων¹.

Χ. Ὑπόκεινται ὡσαύτως τῇ ἀπαγορεύσει:

1. Τοῦ παρ' ἐνορίαν ἱερουργεῖν. Οὕτως οἱ ἅγια λείψανα κεκτημένοι ἐφημέριοι δύνανται μὲν δι' αὐτῶν νὰ ἀγιάζωσι τοὺς ἑαυτῶν ἐνορίτας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἑτέρους ὀφείλουσι δὲ νὰ παραχωρῶσι τὰ ἅγια λείψανα προθύμως καὶ τοῖς ἑαυτῶν συνεφημερίοις αἰτησαμένοις ταῦτα πρὸς τὸν ὑπ' αὐτῶν ἀγιασμὸν τῶν ἑαυτῶν ἐνοριτῶν, τὰ δ' ἐνοριακὰ ἅγια λείψανα δύναται νὰ λαμβάνῃ πρὸς ἀγιασμὸν τῶν πιστῶν ὁ ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου κελευσθεὶς ἐφημέριος, ὅστις κελεύοντος τοῦ ἐπισκόπου ὀφείλει νὰ παραχωρῇ ταῦτα τῷ ἑαυτοῦ συνεφημερίῳ αἰτουμένῳ τοῦτο².

2. Ἀπαγορεύεται καὶ πᾶσα ἀργυρολογία. Αἱ πρὸς ἀργυρολογίαν μεθ' ἁγίων λειψάνων ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν, ἀπὸ ἀγροῦ εἰς ἀγρὸν καὶ καθόλου ἀπὸ τόπου εἰς τόπον περιοδεῖται τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν καθ' ὅς ἐστιν ὅτε οὗτοι εἰσῆρχοντο καὶ εἰς αὐτὰ τὰ καπηλεῖα ἐν οἷς καὶ οἱ εἰς ταῦτα φοιτῶντες οἰνόφυγες ἡσπάζοντο τὰ προσκομιζόμενα ἅγια λείψανα ἀπηγορεύθησαν καὶ παρ' ἡμῖν³. Ἡ ἡμετέρα Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφῆνατο ὅτι οἱ ἅγια λείψανα κεκτημένοι κοσμικοὶ μὲν ὄντες δὲν δύνανται νὰ ποιῶνται δι' ἱερέων χρῆσιν αὐτῶν πρὸς ἀργυρολογίαν, πρεσβύτεροι δ' ὄντες δύνανται αἰτουμένων τῶν ἑαυτῶν ἐνοριτῶν νὰ ψάλλωσι δι' αὐτῶν ἀγιασμοὺς ὑπὲρ αὐτῶν. Ὅφείλουσι δὲ νὰ παραχωρῶσι αὐτὰ προθύμως καὶ τοῖς αἰτουμένοις συνεφημερίοις αὐτῶν.

Οἱ παραβάται τῆς ἀπαγορεύσεως ἤτοι οἱ κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ οἱ περιερχόμενοι μεθ' ἁγίων λειψάνων ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ἐκδιδομένης κατ' αἵτη-

ΔΕΛΙΚΑΝΗ, 3, σ. 293 - 295 καὶ ΓΕΛΕΩΝ, Χρονικὰ τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου καὶ τοῦ ναοῦ σ. 201 - 203.

¹ Οὕτω κατὰ κέλευσμα τοῦ τοῦ Suezdal ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Ὑσεβολοδοβίκου (1215 - 1217) λαμπρῶς ἐορτάσθη ἐν ἔτει 1218 ἢ ἐν τῇ ἐν Βολοδιμοίρῳ μονῇ τῆς Ἀναλήψεως ἐναπόθεσις τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Polak κομισθέντων λειψάνων τῶν βασανιστηρίων ὀργάνων τοῦ Κυρίου, τοῦ Λογγίνου καὶ τῆς Μαρίας Μαγδαληνῆς. Ὅρα GOETZ., σ. 42 σημ. 1. Κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1230 εἰς Βολοδιμοίρον μετακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ τῇ 1 Ἀπριλίου 1229 ὑπὸ τῶν Βουλγάρων φονευθέντος μάρτυρος Ἀβραάμ ἐξεληθὼν τῆς πόλεως ἐδεξιώσατο τὸ ἱερὸν λείψانون μετὰ μεγάλης πομπῆς Γεώργιος ὁ Ὑσεβολοδοβίκος. Ὅρα αὐτ. σ. 42 σημ. 2. Περὶ τῆς μετοχῆς τῶν Ρώσων ἡγεμόνων κατὰ τὴν μετακομιδὴν τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων Βόριδος καὶ Γλέβου καὶ τὴν ἐναπόθεσιν αὐτῶν εἰς τοὺς πρὸς τοῦτο ἰδρυθέντας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ναοὺς, ὅρα αὐτ. σ. 41, σημ. 6.

² Ὅρα τὴν εἰς τὸ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1860 ἐρώτημα τοῦ ἐπισκόπου Φωκίδος ἀπόκρισιν τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1861 ἀριθ. 11502/35 γνωρισθεῖσαν καὶ τοῖς λοιποῖς ἐν τῇ βασιλείῳ ἀρχιερεῦσι διὰ τῆς ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1861 ἀριθ. 11502/39 ἐγκυκλίου ἦν ὅρα ἐν ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Ἐγκυκλίῳ, σ. 558 - 560 καὶ 562 - 563.

³ Ὅρα τὰς ἐγκυκλίους τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1834 ἀριθ. 371 (ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, Ἐγκύκλιοι, σ. 558 - 560), ἀπὸ 24 Μαρτίου 1835 ἀριθ. 2765 (αὐτ. 560 - 561), ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1867 ἀριθ. 7141/7233 (αὐτ. 668 - 669) καὶ τὸ ἀπὸ 31 Μαΐου 1896 ἀριθ. 1129/155 πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων αὐτῆς (αὐτ. 567).

τῶν ἐκεῖσε κομιζομένων ἁγίων λειψάνων μετεχόντων κατ' αἰτήσιν καὶ τῶν ἡγεμόνων¹.

X. Ὑπόκεινται ὡσαύτως τῇ ἀπαγορεύσει:

1. Τοῦ παρ' ἐνορίαν ἱερουργεῖν. Οὕτως οἱ ἅγια λείψανα κεκτημένοι ἐφημέριοι δύνανται μὲν δι' αὐτῶν νὰ ἀγιάζωσι τοὺς ἑαυτῶν ἐνορίτας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐτέρους ὀφείλουσι δὲ νὰ παραχωρῶσι τὰ ἅγια λείψανα προθύμως καὶ τοῖς ἑαυτῶν συνεφημερίοις αἰτησαμένοις ταῦτα πρὸς τὸν ὑπ' αὐτῶν ἀγιασμὸν τῶν ἑαυτῶν ἐνοριτῶν, τὰ δ' ἐνοριακὰ ἅγια λείψανα δύνανται νὰ λαμβάνη πρὸς ἀγιασμὸν τῶν πιστῶν ὁ ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου κελευσθεὶς ἐφημέριος, ὅστις κελεύοντος τοῦ ἐπισκόπου ὀφείλει νὰ παραχωρῇ ταῦτα τῷ ἑαυτοῦ συνεφημερίῳ αἰτουμένῳ τοῦτο².

2. Ἀπαγορεύεται καὶ πᾶσα ἀργυρολογία. Αἱ πρὸς ἀργυρολογίαν μεθ' ἁγίων λειψάνων ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν, ἀπὸ ἀγροῦ εἰς ἀγρὸν καὶ καθόλου ἀπὸ τόπου εἰς τόπον περιοδεῖται τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν καθ' ὅς ἐστιν ὅτε οὗτοι εἰσῆρχοντο καὶ εἰς αὐτὰ τὰ καπηλεῖα ἐν οἷς καὶ οἱ εἰς ταῦτα φοιτῶντες οἰνόφυλγες ἠσπάζοντο τὰ προσκομιζόμενα ἅγια λείψανα ἀπηγορεύθησαν καὶ παρ' ἡμῖν³. Ἡ ἡμετέρα Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφῆνατο ὅτι οἱ ἅγια λείψανα κεκτημένοι κοσμικοὶ μὲν ὄντες δὲν δύνανται νὰ ποιῶνται δι' ἐσιέρων χρῆσιν αὐτῶν πρὸς ἀργυρολογίαν, πρεσβύτεροι δ' ὄντες δύνανται αἰτουμένων τῶν ἑαυτῶν ἐνοριτῶν νὰ ψάλλωσι δι' αὐτῶν ἀγιασμούς ὑπὲρ αὐτῶν. Ὀφείλουσι δὲ νὰ παραχωρῶσι αὐτὰ προθύμως καὶ τοῖς αἰτουμένοις συνεφημερίοις αὐτῶν.

Οἱ παραβάται τῆς ἀπαγορεύσεως ἦτοι οἱ κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ οἱ περιερχόμενοι μεθ' ἁγίων λειψάνων ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ἐκδιδομένης κατ' αἰτη-

ΔΕΛΙΚΑΝΗ, 3, σ. 293-295 καὶ ΓΕΛΕΩΝ; Χρόνικα τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου καὶ τοῦ ναοῦ σ. 201-203.

¹ Οὕτω κατὰ κέλευσμα τοῦ τοῦ Suedal ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Ὑσεβολοδοβίκου (1215-1217) λαμπρῶς ἐορτάσθη ἐν ἔτει 1218 ἢ ἐν τῇ ἐν Βολοδιμοίρῳ μονῇ τῆς Ἀναλήψεως ἐναπόθεσις τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Polak κομισθέντων λειψάνων τῶν βασιανιστηρίων ὀργάνων τοῦ Κυρίου, τοῦ Λογγίνου καὶ τῆς Μαρίας Μαγδαληνῆς. Ὅρα GOETZ., σ. 42 σημ. 1. Κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1230 εἰς Βολοδιμοίρον μετακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ τῇ 1 Ἀπριλίου 1229 ὑπὸ τῶν Βουλγάρων φονευθέντος μάρτυρος Ἀβραάμ ἐξελθῶν τῆς πόλεως ἐδεξιόσωστο τὸ ἱερὸν λείψανον μετὰ μεγάλης πομπῆς Γεώργιος ὁ Ὑσεβολοδοβίκος. Ὅρα αὐτ. σ. 42 σημ. 2. Περὶ τῆς μετοχῆς τῶν Ρώσων ἡγεμόνων κατὰ τὴν μετακομιδὴν τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων Βόριδος καὶ Γλέβου καὶ τὴν ἐναπόθεσιν αὐτῶν εἰς τοὺς πρὸς τοῦτο ἰδρυθέντας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ναοὺς, ὅρα αὐτ. σ. 41, σημ. 6.

² Ὅρα τὴν εἰς τὸ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1860 ἐρώτημα τοῦ ἐπισκόπου Φωκίδος ἀπόκρισιν τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1861 ἀριθ. 11502/35 γνωρισθεῖσαν καὶ τοῖς λοιποῖς ἐν τῇ βασιλείῳ ἀρχιερεῦσι διὰ τῆς ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1861 ἀριθ. 11502/39 ἐγκυκλίου ἣν ὅρα ἐν ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Ἐγκυκλίῳ, σ. 558-560 καὶ 562-563.

³ Ὅρα τὰς ἐγκυκλίους τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1834 ἀριθ. 371 (ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, Ἐγκυκλίαι, σ. 558-560), ἀπὸ 24 Μαρτίου 1835 ἀριθ. 2765 (αὐτ. 560-561), ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1867 ἀριθ. 7141/7233 (αὐτ. 668-669) καὶ τὸ ἀπὸ 31 Μαΐου 1896 ἀριθ. 1129/155 πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων αὐτῆς (αὐτ. 567).